

Gymnázium Jána Adama Raymana, Mudroňova 20, 08001 Prešov

Školská slohová práca

U ocka

(Rozprávanie)

Meno a priezvisko: Sabína Babjárová

Trieda: III.A

Školský rok: 2023/2024

Konzept

[illegible]

"Ahoj, otec!" Georga predal prednó z 2 trami a
vidí, ~~že~~ že ten prednó je od Carlosa. ~~Carlos mu povedal~~
~~"Nepočuj, že som predal"~~ "Prešiel som ti len zaplatilovú"
potom odíde." Carlos len príjme, potlačuje a potom sa ~~opráva~~
~~keď~~ Maria spie na vlnu. George o požarení bô
odchádza. ~~Ved' čo máš čakať?~~ ~~Čo máš čakať?~~
Ved' čo máš mal čakať: ~~od zjavy, že~~ ~~keď máš niečo čakať~~
Aspon ho ešte videl naposledy stáť na ~~keď~~ ~~na moste~~ ~~keď~~
~~posledný~~ prednó alio sa aj ote d'alej posunie so svojím
Elvonom a zabudne na svoje zlyhanie.

Julián na MacLaughlina ešte chvíľu zamrzene pozerá. George už otvára ústa, v tom ale Julián vykocká: „V-všetko Vám to v-vysvetlím pán Ford, t-t-teda MacLaughlin!“ George MacLaughlin nevie čo povedať, a tak sa len pomaly pozrie za Juliána, kde zbadá dve malé deti a tortu bez zapálených sviečok. Opäť sa pozrie na Juliána: „Oslavujete niekoho narodeniny?“ Julián so značným šokom na tvári odpovedá: „Áno, môjho syna Tomása.“ George hneď na to padne na kolená a začne plakať ako malé dieťa. Julián je tak zmätený z celej situácie, ktorá sa pred ním odohráva, že len mlčky stojí a počúva, ako celý byt zaplňajú zvuky plaču. Po chvíli sa MacLaughlin upokojí, postaví sa a ospravedlňuje sa za svoje správanie. Julián mu hneď odpovie: „To je v poriadku, ten kto by sa mal ospravedlňovať, som ja.“ George sa len usmeje: „Viete, mal som dnes veľmi náročný deň a tak dúfam, že si môžeme v pokoji sadnúť a vy mi vysvetliť prečo ste tu.“

Julián vysvetľuje celú situáciu, ale George MacLaughlin je mysl'ou inde. Pravdepodobne by sa mal hnevať, že nejaký muž z realitnej kancelárie spolu so svojimi deťmi len tak vtrhol do bytu bez akéhokoľvek povolenia. Ale na to sa nezmohol. V duchu je mu veľmi trápne akú scénu vyviedol pred malou chvíľou, ale nemohol si pomôcť. V momente, keď mu Julián povedal, že oslavuje narodeniny svojho syna spomenul si, že aj jeho syn má práve dnes veľmi výnimočný deň. On, ale na rozdiel od Juliána, tento deň s ním neoslavuje. „Ste v poriadku?“ pýta sa Julián očividne skormúteného Georga. Ten len pokrúti hlavou na znak nesúhlasu: „Nie tak úplne, ale to prejde.“ Julián len prikývne, ešte raz sa ospravedlní a pokynie deťom, aby vstali a išli von. George ich ale zastaví: „Nikam nechod'te, to ja pôjdem, už ma tu nič nedrží.“ MacLaughlin odchádza a nič tu po ňom neostane. Ako keby tu ani nikdy nebol. George na Juliána výlevom svojich emócií zapôsobí čudným spôsobom a uvedomí si, že dnes by mal byť šťastný so svojimi deťmi. Zhrabne Tomása a Anitu, aby išli všetci spoločne kúpiť zapaľovač a neskôr spolu zjedli tortu. A ešte niečo. Dnes zabudne na Silviu. Presne tak! Zabudne na ňu! Predsa potrebuje myslieť na deti a hlavne na výnimočný deň svojho syna.

George sa viac a viac vzd'áľuje od starého bytu a premýšľa. Čo má teraz robiť? Do bytu sa už vrátiť nechce a do hotela tiež nechce ísť. Zašiel ešte ďalej, keď náhle započuje hlasnú, veselú hudbu a smiech. Tie zvuky vychádzajú z nádherne vyzdobenej terasy. V jej centre tancuje jeho syn so svojou už manželkou. George z ceremónie utiekol a ani Charliemu, teda Carlosovi nepogratuloval. Mám tam ísť a pogratulovať mu teraz, alebo odísť a už nikdy sa mu neukázať na oči ako si to pravdepodobne už dlhé roky prial? Premýšľa nad svojím ďalším krokom tak zahlbene, až si neuvedomuje, že Carlos naňho pozerá už pekne dlhú chvíľu. „Ahoj, oco!“ Georga pozdrav prebudí z tranzu a uvedomí si, že ten pozdrav bol od Carlosa. „Prišiel som to len pogratulovať, potom odídem,“ povedal George. Carlos len prikývne, poďakuje a vracia sa späť na oslavu. George s pochopením tiež odchádza. Veď čo iné mal čakať. Aspoň videl svojho syna ešte naposledy šťastného predtým, ako sa aj on posunie ďalej so svojím životom a zabudne na svoje dlhoročné zlyhanie. George MacLaughlin vlastne nikdy otcom nebol.